

[Inge Krogh.]

ske lille sprække, der var af muligheder for, at børn kommer hertil for at blive adopteret.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg er i det store og hele meget beroliget og tilfreds med ministerens forklaring og erklæring, men jeg vil alligevel godt spørge, om ikke der er noget forkert i at efterkomme en anmodning fra Sydvietsnams regering for øjeblikket, når man ved, at befrielsesfronten ganske klart har sagt, at det er forkert at fjerne disse børn, og når man ved, at man i Nordvietnam decideret siger, at det, der foreslås her, er en kriminel handling?

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg kender ikke noget til, at der skulle foreligge en anmodning fra den sydvietnamsiske regering til os om at modtage børn i denne situation. Tværtimod går mine oplysninger ud på, at man er særdeles skeptisk indstillet over for at ville aflevere sine børn, fordi man har den opfattelse, at det er det rigtigste, at de bliver på stedet selv i en krigssituation. Derfor vil jeg heller ikke være i stand til at tage stilling til, om man fra andet hold skulle betragte en sådan situation som en uvenlig handling. Det eneste, jeg har taget stilling til, er, at man i dansk arbejde altid må tage hensyn til det land, man arbejder sammen med, i dette tilfælde Syd-vietnam.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Ingomar Petersen (RV) til justitsministeren:

„Vil ministeren give tilsagn om, at arresthusene i Åbenrå, Ribe og Tønder ikke bliver nedlagt?“

(Spm. nr. 96).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet er rejst på grundlag af, at direktoratet for kriminalforsorgen har tanker om inden for en nærmere fastsat periode at bortrationalisere ca. 10 arresthuse, og følgende har været på tale: Åbenrå, Ribe, Tønder, Nykøbing Mors, Nykøbing Sj., Korsør, Haslev, Sorø, Fåborg, Skive, Fredericia og Maribo.

Ingomar Petersen (RV):

Direktoratet for kriminalforsorgen har tanker om inden for en nærmere fastsat periode at bortrationalisere ca. 10 arresthuse, og bl. a. følgende har været på tale: Åbenrå, Ribe og Tønder. Ved nedlæggelserne vil man mange steder få en urimelig lang afstand til et bestående arresthus. Eksempelvis ville man ved nedlæggelse af Åbenrå, Tønder og Ribe skulle benytte arresthusene i Kolding, Sønderborg eller Esbjerg. De såkaldte rationaliseringer har desværre en uhyggelig tilbøjelighed til at gå ud over de mere tyndt befolkede områder og derved fordyre og vanskeliggøre forholdene for befolkningen i disse områder, samtidig med at de fremskyn-der til en afvandring, altså lige det modsatte af, hvad man fra andre sider i samfundets administration forsøger at bekæmpe.

Der er en kollision imellem den af stats-administrationen fulgte rationaliseringslinje og den linje, der navnlig har betydning for de tyndt befolkede områder. Mens man i visse dele af landet og med støtte fra staten ved udbygning og udflytning af statsinsti-tutioner, anlægsbevillinger og gennem egns-udviklingsloven har kunnet arbejde på en egnsudviklingslinje, er det nu, med rette eller med urette, efterhånden en almindelig opfattelse, at man nu står over for en periode, hvis ledemotiv ikke er egnsudvikling, men egnsafvikling.

Et eksempel: Tønder har i de seneste 10 år fået bortrationaliseret så mange stats-institutioner, at det er ved at være katastro-falt, senest garnisonen, og de sidste 3 rege-ringer har faktisk afgivet løfte om, at nu skulle det være slut. Tønder skulle tvært-imod have erstatning for de nedlagte stats-institutioner.

Jeg håber, ministeren vil se med velvilje på det spørgsmål, jeg har stillet.

Justitsministeren (Orla Møller):

Landets 50 lokalarresthuse benyttes i ho-vedsagen til husning af varetægtsindsatte. Hovedparten af arresthusene, hvis admini-stration staten overtog fra kommunerne i 1938, er indrettet i ældre og bygningsmæs-sigt uhensigtsmæssige lokaliteter. Arrest-husene har en meget forskellig størrelse va-rierende fra en halv snes pladser til ca. 60-70 pladser. Driften af nogle af de mindste og ældste arresthuse, hvoraf hovedparten er op-